

VESTRE LANDSRET DOM

afsagt den 25. september 2018

Sag BS-
(14. afdeling)

(advokat

mod

Region
(advokat

Retten i har den 21. februar 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-
tidligere BS).

Landsdommerne Hanne Harritz Pedersen, Esben Hvam og Anne Hedegaard Toft (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, har gentaget sin påstand for byretten om frifindelse.

Indstævnte, Region har påstået dommen stadfæstet, subsidiært at skal betale 82.500 kr., mere subsidiært 72.500 kr. og mest subsidiært 10.000 kr., alle beløb med tillæg af renter fra den 9. februar 2016.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Patienterstatningen traf den 11. juni 2015 afgørelse om, at [REDACTED] [REDACTED] skade var omfattet af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, og at hun var berettiget til 157.700 kr. i godtgørelse for varigt mén.

Region [REDACTED] meddelte ved brev af 23. juni 2015, at godtgørelsen for varigt mén ville blive udbetalt til [REDACTED] i løbet af 2-5 dage. Af brevet om udbetaling fremgår, at afgørelsen kan ankes til Ankenævnet for Patienterstatningen enten af [REDACTED] som skadelidte eller af Region [REDACTED] og at Ankenævnet for Patienterstatningen kan tiltræde eller ændre afgørelsen. Det er herefter bl.a. anført: "Ankenævnet kan også ændre afgørelsen til skade for [REDACTED] så hun i mindre omfang eller slet ikke er berettiget til erstatning, og derfor helt eller delvist skal betale erstatningen tilbage."

Parterne er enige om, at Patienterstatningens afgørelse af 11. juni 2015 ikke blev anket.

Patienterstatningen traf den 15. juli 2015 afgørelse om svie og smerte, tabt arbejdsfortjeneste og erhvervsevnetab, hvorved [REDACTED] blev tilkendt 72.500 kr. i godtgørelse for svie og smerte. Patienterstatningen vurderede endvidere, at [REDACTED] ikke var berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erhvervsevnetab.

Parterne er enige om, at denne afgørelse blev anket af [REDACTED] den 21. juli 2015, således som Ankenævnet for Patienterstatningen i sin afgørelse af 10. december 2015 har lagt til grund.

Ved brev af 7. august 2015 meddelte Region [REDACTED] at godtgørelsen for svie og smerte ville blive udbetalt til [REDACTED] i løbet af 2-5 dage. Brevet indeholdt på samme måde som udbetalingsbrevet af 23. juni 2015 oplysning om adgangen til at anke og om Ankenævnet for Patienterstatningens adgang til at ændre afgørelsen til skade for [REDACTED] så hun i mindre omfang eller slet ikke er berettiget til erstatning og derfor helt eller delvist skal betale erstatningen tilbage.

Endelig traf Patienterstatningen den 15. september 2015 afgørelse om, at [REDACTED] [REDACTED] var berettiget til 10.000 kr. i erstatning for helbredelsesudgifter, hvilket beløb Region [REDACTED] ved brev af 21. september 2015 meddelte [REDACTED] ville blive udbetalt til hende. Brevet om udbetaling indeholdt samme formulering om anke og den mulige betydning heraf som de tidligere breve om udbetaling.

Ankenævnet for Patienterstatningen traf på et møde den 9. december 2015 afgørelse om at ændre Patienterstatningens afgørelse af 11. juni 2015, således at [REDACTED] ikke findes at være påført en erstatningsberettigende behandlingsskade, hvorefter der ikke er grundlag for at yde erstatning. Som følge heraf blev endvidere Patienterstatningens afgørelser af 15. juli og 15. september 2015 ophævet.

Højesteret har ved dom af 13. juni 2016 (U.2016.3276H) fastslået, at det beror på en selvstændig vurdering, om Region [REDACTED] kan kræve tilbagebetaling af de udbetalte beløb, og at tilbagebetalingsreglerne i tilstrækkelig grad beskytter den person, der i god tro har modtaget erstatning eller godtgørelse i henhold til en myndigheds afgørelse herom.

Det er ubestridt, at [REDACTED] var i god tro ved udbetalingen af beløbene.

Patienterstatningens afgørelse af 11. juni 2015 om godtgørelse for varigt mén blev ikke anket af nogen af parterne. Landsretten finder ikke, at [REDACTED] efter indholdet af forbeholdet om tilbagebetaling i Region [REDACTED] udbetalingsbrev af 23. juni 2015 har kunnet forudse, at godtgørelsen kunne kræves tilbagebetalt i et tilfælde, hvor afgørelsen af 11. juni 2015 ikke blev anket. Godtgørelsen er endvidere efter det oplyste forbrugt. Landsretten finder på den baggrund, at [REDACTED] på tidspunktet for Region [REDACTED] udbetaling havde en velbegrundet forventning om, at hun havde ret til beløbet, og at det ikke kunne kræves tilbagebetalt. Region [REDACTED] kan derfor ikke kræve beløbet på 157.700 kr. tilbagebetalt af [REDACTED]. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at det af ankevejledningen i Patienterstatningens senere afgørelse af 15. juli 2015 – som [REDACTED] ankede – fremgår bl.a., at "Ankenævnet kan også ændre den oprindelige afgørelse, så hele erstatningen bortfalder og skal betales tilbage." Landsretten bemærker herved også, at [REDACTED] ikke har været repræsenteret af advokat under sagens behandling ved patienterstatningsmyndighederne.

Patienterstatningens afgørelse af 15. juli 2015 om at tilkende [REDACTED] 72.500 kr. i godtgørelse for svie og smerte og ikke at tilkende hende erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erhvervsevnetab blev anket af [REDACTED] den 21. juli 2015, og i Region [REDACTED] senere brev af 7. august 2015 om udbetaling af godtgørelsen for svie og smerte fremgik atter, at Ankenævnet for Patienterstatningen kan ændre afgørelsen til skade for [REDACTED] så hun i mindre omfang eller slet ikke er berettiget til erstatning og derfor helt eller delvist skal betale erstatningen tilbage. Idet [REDACTED] allerede havde klaget over Patienterstatningens afgørelse af 15. juli 2015, da hun modtog Region [REDACTED] brev af 7. august 2015, og da Re-

gion [redacted] ved brevet af 7. august 2015 over for [redacted] har taget konkret forbehold om tilbagebetaling, hvis ankenævnet ændrer afgørelsen til skade for [redacted] finder landsretten, at [redacted] ikke på tidspunktet for udbetaling af godtgørelsen for svie og smerte havde en velbegrunderet forventning om, at beløbet ikke kunne kræves tilbagebetalt.

På tidspunktet for Region [redacted] brev af 21. september 2015 om udbetaling af 10.000 kr. i helbredelsesudgifter vidste [redacted] at der verserede en ankesag ved Ankenævnet for Patienterstatningen, hvor der kunne ske ændring af Patienterstatningens afgørelse af 15. juli 2015, bl.a. således at hun i mindre omfang eller slet ikke var berettiget til erstatning. Endvidere indeholdt brevet den samme formulering om anke og den mulige betydning heraf som de tidligere udbetalingsbreve. Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse om, at [redacted] slet ikke var påført en erstatningsberettigende behandlingsskade og ophævelse af bl.a. afgørelsen af 15. september 2015 om erstatning for helbredelsesudgifter som følge heraf, blev truffet den 9. december 2015, dvs. inden for ankefristen for Patienterstatningens afgørelse om erstatning for helbredelsesudgifter. [redacted] har på den baggrund heller ikke haft en velbegrunderet forventning om, at beløbet på 10.000 kr. ikke kunne kræves tilbagebetalt, og Region [redacted] kan herefter også kræve beløbet på 10.000 kr. tilbagebetalt.

Landsrettens tager herefter Region [redacted] subsidiaire påstand til følge således, at [redacted] skal betale 82.500 kr. til Region [redacted]

Efter sagens udfald skal ingen af parterne betale sagsomkostninger for nogen af retterne til modparten.

THI KENDES FOR RET:

[redacted] skal inden 14 dage til Region [redacted] betale 82.500 kr. med tillæg af renter fra den 9. februar 2016.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for nogen af retterne til modparten.